

عنوان مقاله:

اصول طراحی معماری ماندگار در عرصه رودخانه شهری با رویکرد توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی بنای ماندگار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمد مهدی آذری - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد همدان

محمد صائبی فر - کارشناسی معماری شهرداری مشهد

خلاصه مقاله:

توسعه فضاهای شهری در عصر حاضر بدون شناخت کافی از ویژگی رودخانه های شهری و بهره گیری از پتانسیل های آنها، مشکلات عدیده ای را برای شهرها به همراه داشته است. متأسفانه در اغلب شهرهای ایران بطور شایسته به این عامل توجه کافی نشده و عرصه رودخانه ها با پتانسیل های بالا برای کاربری های متناسب با بافت مجاور، بدون استفاده مانده است و لذا ضرورت توجه به ارتباط و توازن میان محیط طبیعی و محیط انسان ساخت بیش از پیش احساس می گردد. در بسیاری از کلان شهرهای دنیا رقابت ویژه ای در جهت ارتقای کیفیت کالبدی و معنایی منظر شهری وجود دارد تا بتوانند جایگاه خود را در سطح جهانی تثبیت کرده یا ارتقا دهند. یکی از راه های برون رفت از این وضعیت کنونی توجه کافی به اصول معماری پایدار و دخالت دادن آن در طراحی های محوطه های کناره های رودخانه هاست. توسعه پایدار بعنوان رهنمونی برای مدیریت کلیه منابع قلمداد می شود تا به طریقی که بتوان نیازهای اقتصادی و اجتماعی را برآورده ساخت. بنابراین بهبود کیفیت معماری و محیطی رودخانه ها برای جهت نیل به اهداف توسعه پایدار و گردشگری می باشد. پژوهش حاضر با بررسی ادبیات موضوع رودخانه های شهری، راهکارهایی برای رسیدن به الگوهای طراحی معماری در برخورد با رودخانه های شهری و پیوند آن با محیط مصنوع دست ساز بشر در مقیاس خرد و بصورت کل در بافت شهری و تبدیل آنها به یکی از مراکز پویا و زنده شهری ارائه شود. روش تحقیق تحلیلی - توصیفی است که از طریق مطالعات نظری، موضوع موردنظر تدقین و مبانی و اصول آن ارائه می گردد.

کلمات کلیدی:

رودخانه های شهری، طراحی معماری، توسعه پایدار، محیط مصنوع و محیط طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/213544>

